

JA N'HI HA PROU DE LA GESTIÓ DESIGUAL DEL CATALÀ!

Defensem el desenvolupament ambiciós de l'ensenyament i de la difusió de les llengües regionals, factors d'obertura cultural i d'enriquiment, i promovem així el seu reconeixement patrimonial.

A més, el ministeri de la Cultura defineix les llengües regionals com "llengües parlades en una part del territori nacional des de fa més temps que el francès llengua comuna". Així mateix, la constitució reconeix en l'article 75-1 el caràcter patrimonial de les llengües regionals, raó per la qual gaudeixen d'un estatus particular que permet ensenyar-les en els centres escolars des de la maternal fins a la terminal.

Malauradament, aquests compromisos només són teòrics. A la pràctica, les polítiques portades a terme fins ara només tenen com a objectiu el desmantellament dels ensenyaments bilingües allà on existeixen.

L'ensenyament de les llengües regionals s'organitza mitjançant les circulars d'aplicació. La circular d'abril de 2017 relativa a l'ensenyament de les llengües i cultures regionals (document adjunt) preveu per a les seccions bilingües en col·legi almenys tres hores de llengua i cultura regionals (LCR) i com a mínim una disciplina no lingüística (DNL). Aquesta circular també evoca una tendència cap a la paritat horària. A la pràctica, l'incompliment d'aquest text implica que el nombre d'hores de i en català depèn de la bona voluntat del cap d'establiment o del marge disponible en la Dotació Horària Global (DHG).

Actualment en la majoria dels centres el nombre d'hores es limita a dues hebdomadàries. Pel que fa a les DNL, l'absència i la insuficiència d'hores assignades en català obliguen a barrejar alumnes bilingües i monolingües. Aquesta situació té com a conseqüència que algunes classes no es poden fer en català.

La situació del català és inèdita en el territori francès ja que per exemple el bretó gaudeix de tres hores hebdomadàries (nivell de llengua, cultura bretones, nombre d'hores reglamentàries per a la o les DNL).

Som en una Educació realment nacional o en un sistema voluntàriament desigual ?

Per l'ensenyament opcional la situació és semblant ja que depèn massa de la voluntat dels caps d'establiment que fan sovint del català la variable d'ajustament de la DHG. Es permeten totes les combinacions segons els centres: tan aviat tres hores per nivell com tres hores reagrupant dos nivells, o tres hores per un nivell, dos per un altre, o simplement una hora per nivell.

A l'escola primària, gairebé 12000 nenes gaudeixen d'un ensenyament en llengua *regional*, al col·legi són menys de 2000 i al liceu només 400! La pèrdua constant dels efectius entre el col·legi

i el liceu s'ha agreujat amb la reforma dels liceus i els ensenyaments d'especialitat. Tot és fet per organitzar la fugida dels alumnes.

L'últim atac a l'ensenyament bilingüe és la voluntat del provisor del Liceu Charles Renouvier de Prada de tancar la secció bilingüe, malgrat la carta acadèmica de les llengües, definida pel rectorat i malgrat l'obligació d'haver de garantir la continuïtat dels itineraris lingüístics de l'escola al liceu.

Actualment al Departament només el liceu Maillol de Perpinyà i el liceu Déodat de Séverac de Ceret proposen l'especialitat Català amb un ensenyament reforçat de literatura i cultura catalanes destinat més aviat als alumnes bilingües.

Aquesta situació obre un bulevard cap a les iniciatives privades i representa un nou atac al servei públic. Davant d'una demanda creixent de les famílies per l'ensenyament del català (com a opció o en les seccions bilingües), la falta d'ambició o de mitjans de l'Educació Nacional pel català té com a conseqüència una fugida d'efectius cap a l'ensenyament privat.

El desenvolupament de l'ensenyament del català és una oportunitat per als alumnes i per a les seves famílies però també per als establiments que enriqueixen la seva oferta pedagògica amb projectes innovadors que afavoreixen un fort arrelament cultural. Aquesta política reforça la diversitat i l'heterogeneïtat social als centres escolars.

L'Estat ha de sortir de la seva lògica centralitzadora i acceptar la riquesa de les llengües *regionals*. No oblidem que el Rectorat de l'acadèmia de Montpeller és una de les institucions fundadores de l'OPLC (Oficina pública de la llengua catalana) la missió de la qual és obrar al servei de l'ensenyament i del desenvolupament de la llengua catalana. Els alumnes, les seves famílies i els ensenyants no s'accontentaran amb declaracions i bones intencions i exigeixen una veritable política a favor de les llengües regionals, així com els mitjans necessaris per a una educació pública i de qualitat.

Reivindiquem:

- La normalització de l'ensenyament del català i el compliment de la circular n° 2017-072 del 12-4-2017.
- Els mitjans necessaris per poder proposar un ensenyament de qualitat.
- Hores assignades en català per assegurar l'ensenyament de les disciplines no lingüístiques